

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI SPOŁECZNEGO KOMITETU ODNOWY ZABYTKÓW KRAKOWA w roku 1996

I. SPRAWY ORGANIZACYJNE

Już szósty rok Społeczny Komitet Odnowy Zabytków Krakowa działa w oparciu o przyjęty w 1990 roku „Program ideowy i kierunki działania SKOZK”.

W okresie sprawozdawczym Społeczny Komitet odbył dwa posiedzenia plenarne: 20 lutego i 7 listopada 1996 r.

Pierwsze posiedzenie (20.02) odbyło się w Klasztorze oo. Dominikanów i przyjęło:

- Sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego odnowy zabytków Krakowa w 1995 r. (Uchwała Nr 1/96),
- Plan rzeczowo-finansowy odnowy zabytków Krakowa na 1996 rok (Uchwała Nr 2/96),
- Sprawozdanie z działalności Społecznego Komitetu w 1995 r. i udzieliło absolutorium Prezydium i komisjom problemowym (Uchwała Nr 3/96).

Drugie posiedzenie plenarne (07.11) odbyło się w sali koncertowej Akademii Muzycznej (w d. „Floriance”) przy ul. Basztowej 8.

To posiedzenie plenarne przyjęło informację o działalności SKOZK, a przede wszystkim o efektach procesu konserwacji krakowskich zabytków w latach 1990–1996 finansowanych ze środków NFRZK (referował wiceprzewodniczący SKOZK — p. Bogusław Krasnowolski) oraz wysłuchało wiceprezydenta Miasta Krakowa — p. doc. Krzysztofa Görlicha, który przedstawił projekt programu prac konserwatorskich w obiektach zabytkowych Krakowa związanych z realizacją programu „Kraków 2000”.

Po wysłuchaniu wystąpień i dyskusji Plenum przyjęło Uchwałę Nr 4/96 w sprawie oceny działalności SKOZK i efektów prac konserwatorskich w latach 1990–1996 finansowanych ze środków NFRZK oraz projektu prac konserwatorskich w obiektach zabytkowych Krakowa związanych z realizacją programu „Kraków 2000”. Przyjęto również Uchwałę Nr 6/96 w sprawie uzupełnień w składzie Prezydium SKOZK.

2. Bieżącą działalność Komitetu prowadziło Prezydium odbywając 6 posiedzeń: 30 stycznia, 16 kwietnia, 14 maja, 18 czerwca, 23 lipca i 8 października 1996 r.

Na swych posiedzeniach Prezydium podjęło następujące uchwały.

Uchwały Prezydium SKOZK:

Uchwała Nr 1/96 z dnia 30 stycznia 1996 r. w sprawie zasad finansowania prac w obiektach zabytkowych ze środków NFRZK.

Uchwała Nr 2/96 z dnia 30 stycznia 1996 r. w sprawie uruchomienia środków NFRZK w 1996 roku.

Uchwała Nr 3/96 z dnia 16 kwietnia 1996 roku w sprawie wniosku o zmianę dotacji ze zwrotnej na bezzwrotną.

Uchwała Nr 4/96 z dnia 18 czerwca 1996 roku w sprawie zmian w składzie osobowym komisji problemowych Społecznego Komitetu.

Uchwała Nr 5/96 z dnia 23 lipca 1996 roku w sprawie zmian w finansowaniu zadań ujętych w planie finansowo-rzeczowym odnowy zabytków Krakowa na 1996 rok.

Uchwała Nr 6/96 z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zmiany kwalifikacji dotacji NFRZK ze zwrotnej na bezzwrotną.

Uchwała Nr 7/96 z dnia 8 października 1996 roku w sprawie zmian w planie rzeczowo-finansowym odnowy zabytków Krakowa w 1996 r.

Uchwała Nr 8/96 z dnia 8 października 1996 roku w sprawie przyjęcia nowego druku wniosku o dofinansowanie z NFRZK prac konserwatorskich.

Uchwała Nr 9/96 z dnia 8 października 1996 roku w sprawie zmiany kwalifikacji dotacji z NFRZK, ze zwrotnej na bezzwrotną.

3. Aktualny stan osobowy Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa wynosi **117 członków**.

W roku sprawozdawczym Prezydent RP — Aleksander Kwaśniewski wydał dwa Zarządzenia dotyczące składu osobowego Społecznego Komitetu.

I tak, Zarządzeniem Nr 5 z dnia 19.02.1996 r. Prezydent RP powołał nowych członków SKOZK, Panów:

Marka Dunikowskiego

Janusza Gąciarza

Krzysztofa Jasińskiego

Aleksandra Krawczuka

Andrzeja Kurza

Antoniego Podrazę

Sylwestra Wójcika.

Osoby te wzmocniły składy osobowe komisji problemowych.

Tym samym Zarządzeniem Prezydent RP powołał p. Andrzeja Urbańczyka na z-cę Przewodniczącego Społecznego Komitetu.

Zmiana w ścisłym Kierownictwie SKOZK była treścią Zarządzenia Nr 77 Prezydenta RP z 2 sierpnia 1996 r. i dotyczyła powołania na z-cę Przewodniczącego SKOZK prof. Jacka Majchrowskiego — Wojewodę Krakowskiego, przy równoczesnym odwołaniu z funkcji z-cy Przewodniczącego b. Wojewodę Krakowskiego — p. Tadeusza Piekarza.

Niestety, pożegnaliśmy z naszego grona zmarłego w maju p. Marka Rostworowskiego.

4. Od 21 marca do 10 maja 1996 r. SKOZK poddany był kontroli przez Departament Edukacji, Nauki i Kontroli Najwyższej Izby Kontroli.

Przedmiotem kontroli było gospodarowanie środkami Narodowego Funduszu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa.

W wystąpieniu pokontrolnym z dnia 4.06.1996 r. Najwyższa Izba Kontroli zaleciła m. in.:

— podjęcie działań na rzecz zwiększenia udziału środków pozabudżetowych w dochodach Narodowego Funduszu,

— typowanie obiektów do remontu i konserwacji (ze środków NFRZK) zgodnie z przepisami Ustawy o NFRZK (chodzi o niefinansowanie prac w zespołach zabytkowych poza Krakowem: w zabytkowej Kopalni Soli w Wieliczce i na Zamku Królewskim w Niepołomicach),

— dostosowanie wewnętrznych przepisów i zasad finansowania rewaloryzacji zespołów architektury Krakowa do treści Ustawy o NFRZK.

Zalecenia NIK zostały już uwzględnione w pracy Społecznego Komitetu.

Dotyczy to aktualizacji Regulaminu SKOZK (Uchwała Nr 5/96) oraz w przygotowywanym projekcie zasad finansowania prac w obiektach zabytkowych w roku 1997, a przede wszystkim w projekcie planu rzeczowo-finansowego na 1997 r. Realizując pokontrolne zalecenia NIK, Prezydium przyjęło wzór wniosku o dofinansowanie prac w zabyt-

kowych obiektach Krakowa, opracowany przez Przewodniczącą Komisji Rewizyjnej SKOZK — arch. Janusza Gawora, znacznie bardziej szczegółowy, dający możliwość pełniejszej oceny wnioskowanego obiektu oraz możliwości współfinansowania prac.

II. DZIAŁALNOŚĆ PROGRAMOWA

Plan rzeczowo-finansowy przyjęty na posiedzeniu plenarnym SKOZK w dniu 20 lutego 1996 r. został przygotowany przez zespół złożony z członków Komisji Programowania i Oceny Realizacji, służb konserwatorskich oraz Zarządu Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa.

Przygotowany przez ten Zespół projekt planu został następnie przedłożony do zaopiniowania komisjom problemowym i po akceptacji Prezydium został przedłożony Plenum Społecznego Komitetu i przyjęty jego uchwałą.

Wspomniany Zespół rozpatrzył 157 wniosków, w projekcie znalazło się 113 zadań. Główna kwota ujęta w planie na 1996 r. wynosiła 25.800.000 zł, w tym 25.000.000 zł z dotacji celowej budżetu Państwa (poprzez Kancelarię Prezydenta RP), 456.015 zł pochodzących ze środków społecznych oraz należnych spłat zadłużeń hipotecznych, a także środków pozostających w dyspozycji Komitetu na dzień 1 stycznia 1996 r. w wys. 343.985 zł.

Przyjęty do realizacji plan na 1996 r. był dwukrotnie korygowany (zgodnie z Regulaminem SKOZK § 11, pkt 2b).

W lipcu, na wniosek ZRZZK, Prezydium zatwierdziło korektę planu.

Zwiększono limity finansowe dla 4 obiektów wymagających pilnej interwencji konserwatorskiej — łączne na kwotę 490.000 zł.

Kolejna korekta wraz z podziałem rezerwy nastąpiła w październiku 1996 r. W wyniku korekty zmniejszono limity dla 13 obiektów na kwotę 659.638 zł, a zwiększono limity dla 28 zadań o kwotę 1.383.250 zł.

Dokonanie korekty planu, aczkolwiek konieczne i merytorycznie uzasadnione, jest zawsze sygnałem do jeszcze bardziej precyzyjnego określania zakresów rzeczowych dla zadań wprowadzonych do planu oraz dostosowania do nich limitów finansowych, a także bieżąca kontrola ich wykorzystania.

Przyjęty przez Społeczny Komitet do realizacji plan na 1996 r. oparty został w swej merytorycznej zawartości na wspomnianej wcześniej deklaracji ideowej z 1990 r., która wyznaczyła główne kierunki działań oraz podstawowe priorytety.

Decydujące znaczenie mają: wartość obiektu (historyczna i zabytkowa), jego funkcja użytkowa, położenie w zespole urbanistycznym oraz stan jego zachowania. Niebagatelne znaczenie ma również współpraca inwestorska z właścicielami i użytkownikami obiektów, wspomagająca i zarazem wyzwająca ich aktywność finansową, co w rezultacie pozwala na zwiększenie możliwości wykonawczych i poszerzenie zakresów rzeczowych.

Zgodnie z tymi założeniami — za zadania priorytetowe uznawano konsekwentnie: prace prowadzone na Wawelu, zarówno na Zamku Królewskim, jak w Archikatedrze; prace w obrębie historycznego centrum Krakowa (m. in. w zespole ul. Kanoniczej i kościele Mariackim); prace na terenie Kazimierza, związane z jego dwukulturową tradycją, chrześcijańską i żydowską; prace w czołowych zespołach na obrzeżach Krakowa (ukończenie pierwszego etapu robót w zespole Willi Decjusza; prace w klasztorach Benedyktynów w Tyńcu, Kamedułów na Bielanych, Cystersów w Mogile). Uwzględniając kryterium społecznej funkcji konserwowanych obiektów — znaczną część środków angażowano na rzecz prac konserwatorskich w budynkach służących wyższym uczelniom.

Bardziej szczegółowe dane na temat zeszłorocznych realizacji i związanych z nimi osiągnięć konserwatorskich — zawiera sprawozdanie z działalności Komisji Programowania i Oceny Realizacji.

W listopadzie 1996 r. został wyłoniony Zespół z członków Komisji Programowania i Oceny Realizacji z udziałem służb konserwatorskich oraz ZRZZK do prac nad planem na 1997 rok. W wyniku tych prac wypracowany został projekt planu obejmujący 118 obiektów na kwotę 30.467.000 zł.

III. DZIAŁALNOŚĆ W ZAKRESIE OCENY REALIZACJI

Realizując regulaminowy obowiązek kontrolowania prac finansowanych ze środków Narodowego Funduszu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa, członkowie przede wszystkim Komisji Programowania i Oceny Realizacji uczestniczyli w pracach licznych komisji typowania robót, przeglądu realizacji prac i odbiorów konserwatorskich.

Na przełomie lipca i sierpnia, podobnie jak w latach poprzednich Komisja Programowania wytypowała 16 obiektów, które zostały poddane szczegółowej ocenie.

Były to: Instytut Jana Pawła II przy ul. Kanoniczej 18, dawny pałac Górków przy ul. Kanoniczej 24, Klasztor ss. Bernardynek przy ul. Poselskiej 21, Bazylika Mariacka, Kolegiata św. Anny, Klasztor oo. Karmelitów na Piasku, Archikatedra Wawelska, Zespół Klasztorny Augustianów, Kościół Bożego Ciała, Krakowskie Towarzystwo Lekarskie przy ul. Radziwiłłowskiej 4, Kościół św. Łazarza, Instytut Ginekologii UJ przy ul. Kopernika 23, Col. Śniadeckich UJ przy ul. Kopernika 27, Zespół Szpitalny w Krakowie-Kobierzynie, Kopiec J. Piłsudskiego na Sowińcu, Kościół św. Mikołaja.

Przeglądy takie stwarzają możliwość oceny przebiegu prac, stopnia ich zaawansowania, wielkości zaangażowanych środków w ramach wyznaczonych limitów finansowych, a także konsultacji co do prawidłowości postępowań, przyjętych rozwiązań konserwatorskich itp.

Komisja wyraziła ogólną dobrą ocenę przebiegu prac oraz stopnia zaawansowania wykorzystania środków finansowych. Wszelkie uwagi pokontrolne zostały zawarte w protokołach znajdujących się do wglądu w Biurze SKOZK. Kopie protokołów zostały rozesłane do wszystkich zainteresowanych stron: służb konserwatorskich, ZRZZK, właścicieli i użytkowników obiektów.

Niezależnie od prowadzonych z inicjatywy Komisji Programowania i Oceny Realizacji przeglądów, członkowie SKOZK brali udział w ciągu całego roku w licznych komisjach organizowanych przez służby konserwatorskie, ZRZZK, czy inwestorów indywidualnych. Daje to możliwość bieżącej kontroli nad przebiegiem procesu inwestycyjnego, możliwość bieżących konsultacji czy merytorycznych uzasadnień dla zmian zakresów rzeczowych, jeśli wystąpi o nie inwestor. W trakcie przeprowadzonych wizji lokalnych komisje stwierdziły, że prace prowadzone w roku 1996 przyniosły poważne efekty rzeczowe, także na miarę osiągnięć konserwatorskich o znaczeniu naukowym.

IV. DZIAŁALNOŚĆ FINANSOWA

Wpływy na Narodowy Fundusz Rewaloryzacji Zabytków Krakowa w roku 1996 zamknęły się kwotą 26.656.995 zł. Najważniejszą pozycją była dotacja z budżetu centralnego (25.000.000 zł) przekazywana za pośrednictwem Kancelarii Prezydenta RP.

Niestety, nadal problemem pozostaje pozyskiwanie pozabudżetowych źródeł zasilania NFRZK.

Należy jednak podkreślić, że zmiana proporcji pomiędzy środkami budżetu Państwa a pozostałymi środkami, jaka odróżnia wpływy z lat dziewięćdziesiątych od wpływów z lat osiemdziesiątych — ma w istocie charakter pozorny. Dominujące w minionym dziesięcioleciu wpłaty dokonywane przez państwowe przedsiębiorstwa czy urzędy wojewódzkie, były również środkami pochodzącymi — pośrednio — z budżetu Państwa. Nie

zwalnia to nas, oczywiście od stałego poszukiwania pozabudżetowych środków zasila-
jących Narodowy Fundusz.

Bardzo poważny, chociaż niemożliwy do precyzyjnego przedstawienia jest wzrost ogólnych nakładów na konserwację zabytków Krakowa. Wiąże się on m. in. z celową polityką Społecznego Komitetu, polegającą na preferowaniu współpracy z tymi partnerami, którzy współfinansują zadania konserwatorskie z własnych względnie pozyskiwanych przez siebie środków. Należy przyjąć, że wydatkowane w ten sposób środki właścicieli dorównują swą łączną wysokością środkom Narodowego Funduszu, który przyczynia się przez to do zwielokrotnienia globalnych nakładów na ochronę krakowskich zabytków. Szczególnie znaczący jest wkład władz kościelnych, bardzo poważne środki pozyskuje Dyrekcja Zamku Królewskiego na Wawelu.

Rok 1996 był drugim rokiem obowiązywania ustawy o zamówieniach publicznych. System przetargowy pozwolił jednak na znaczne zdyscyplinowanie środków i lepszy dobór firm wykonawczych.

W roku sprawozdawczym plan był dwukrotnie poddany korekcie, w październiku dokonano podziału rezerwy.

Dokonano umorzenia dotacji zwrotnych na bezzwrotne w przypadku kilku obiektów: Rynek Gł. 6, ul. Floriańska 53, ul. Wrone 111 (dwór w Sidzinie), ul. św. Jana 20. Wszystkie wnioski w sprawie zmiany kwalifikacji dotacji zaopatrzone były dokumentami Państwowej Służby Ochrony Zabytków zawierały pozytywne oceny konserwatorskie.

W ciągu całego roku prowadzona była zbiórka środków finansowych za pomocą skarbonek, z której uzyskano 95 tys. zł.

Wspomniana wcześniej aukcja prac artystów nieprofesjonalnych przyniosła dochód rzędu 1460 zł.

Kontynuowała wpłaty grupa ok. 40 osób fizycznych i prawnych, które od początku towarzyszą procesowi odnowy zabytków Krakowa.

W drugiej połowie czerwca przewodniczący SKOZK — prof. Tadeusz Chrzanowski wraz z Wojewodą Krakowskim — prof. Jackiem Majchrowskim i Prezydentem Miasta Krakowa — Józefem Lassotą wystosowali pisma do Wicepremiera i Ministra Finansów — Grzegorza Kołodki oraz do szefa Kancelarii Prezydenta RP — Danuty Waniek o uwzględnienie w budżecie Państwa kwoty 30 mln zł na NFRZK. Kwota ta przekazywana jest za pośrednictwem Kancelarii Prezydenta RP.

Niestety, uległo zmianie konto NFRZK. Aktualny numer — 19801166-420462-27526-1 (PBI S.A.)

V. DZIAŁALNOŚĆ INFORMACYJNO-PROPAGANDOWA

Obok stałych form działalności informacyjno-propagandowej udało się w roku sprawozdawczym wprowadzić i zrealizować wnioski zgłaszane pod adresem Komisji Informacji i Inicjatyw Społecznych.

Do stałych pozycji w pracach Komisji należy Serwis Informacyjny wydawany co 2-3 miesiące. Serwis zawiera pełną informację o posiedzeniach Społecznego Komitetu, jego Prezydium, komisji problemowych, spotkaniach, wywiadach, przeliczeniach skarbonek SKOZK i stanie konta NFRZK.

Odbiorcami Serwisu są:

- członkowie Prezydium SKOZK,
- członkowie Komisji Informacji i Inicjatyw Społecznych,
- członkowie Komisji Rewizyjnej,
- stali ofiarodawcy,
- dziennikarze.

Komisja ma również swój udział w przygotowaniu materiałów do druku Biuletynu SKOZK (Nr 38 ukazał się pod koniec stycznia 1997 r.)

Nadal wykorzystywana jest nasza wystawa fotograficzna „Kraków: dzieje — światowe dziedzictwo kultury — rewaloryzacja” i wraz z materiałami przygotowywanymi przez Biuro Promocji i Ofert UMK jest eksponowana w kraju i poza jego granicami.

W październiku wydrukowano kalendarz ścienny SKOZK na 1997 rok.

Kalendarz ścienny przedstawia z jednej strony — Willę Decjusza — czołowe osiągnięcie konserwatorskie ostatnich lat, z drugiej — sklepienie prezbiterium Kolegiaty św. Anny po zeszłorocznej konserwacji.

Oba te obiekty odnowiono przy sporych nakładach środków NFRZK.

Dobrze układa się współpraca z większością krakowskich redakcji. Wprowadziliśmy od minionego roku zwyczaj honorowania dziennikarzy, którzy towarzyszą nam w codziennej pracy, informując o niej opinię publiczną.

Dotyczy to również innych osób zasłużonych w działaniach na rzecz ochrony i odnowy zabytków Krakowa.

7 listopada 1996 r. podczas obrad plenarnych SKOZK we „Floriance” przewodniczący Komitetu p. prof. Tadeusz Chrzanowski wręczył p. Karłowi Dedeciusowi medal autorstwa prof. Czesława Dźwigaja za decydujący i inspirujący udział w odnowie Willi Decjusza oraz dyplom p. Kasprowi Świerzowskiemu (za przygotowanie lapidarium przy ul. św. Jana 28) i p. Katarzynie Bik (za najpełniejsze prezentowanie w krakowskim dodatku „Gazety Wyborczej” materiałów związanych ze Społecznym Komitetem).

W czerwcu odbyła się już IX Ogólnopolska wystawa malarstwa artystów nieprofesjonalnych skupionych przy Woj. Ośrodku Kultury.

Jest to wspólna inicjatywa: WOK, SKOZK, UW-Wydziału Spraw Społecznych, oraz Stowarzyszenia Historyków Sztuki.

Wystawa jak co roku poprzedziła aukcję prac artystów nieprofesjonalnych, z której dochód zasila konto NFRZK.

Po wielu staraniach udało się wprowadzić w TV-Kraków cykliczne programy o odnowie zabytków Krakowa. Są to: „Magazyn odnowy zabytków” oraz „Album krakowskiej sztuki” autorstwa red. Andrzeja Korneckiego. Programy emitowane są w niedzielne popołudnia.

Do obu programów zapraszani są bardzo często członkowie Kierownictwa SKOZK, np. p. Bogusław Krasnowolski, dr Andrzej Fischinger, którzy podkreślają udział środków Narodowego Funduszu w odnowie krakowskich zabytków.

Szczegółowe informacje o konserwacji zabytków Krakowa są i będą umieszczane w Roczniku Krakowskim.

Nawiązaliśmy współpracę z firmą reklamową „Outdoor”. Współpraca ta zaowocowała pojawieniem się na tablicach reklamowych w 16 punktach Krakowa plakatów SKOZK aut. prof. Alfa Welskiego z wydrukowanymi numerami konta NFRZK. Plakaty te pojawiły się również w Warszawie i we Wrocławiu.

Inicjatywę firmy „Outdoor” podjęła również Filmotechnika — Zakład Plakatowania Miasta.

Komisja Informacji i Inicjatyw Społecznych organizowała, bądź inicjowała spotkania Kierownictwa SKOZK z przedstawicielami różnych środowisk (z Parlamentarzystami, władzami woj. i samorządowymi oraz mediami).

W maju SKOZK był współorganizatorem konferencji w salach Centrum Konferencyjnego Zamku Królewskiego na Wawelu dotyczącej prezentacji i Europejskich Targów Ochrony Zabytków i Renowacji Miasta „DENKMAL” ’96 r., które odbyły się w dniach 30 X–2 XI w Lipsku.

Materiały propagandowe, którymi dysponuje obecnie Biuro SKOZK, tj. plakaty, foldery i kalendarze trafiają do organizatorów różnych imprez o zasięgu krajowym i

międzynarodowym informując o działaniach SKOZK dla odnowy zabytków Krakowa oraz o NFRZK.

VI. OCHRONA ZABYTKOWEJ KOPALNI SOLI W WIELICZCE

Działalność Komisji Ochrony Kopalni Soli i Miasta Wieliczki oparta była o plan pracy przyjęty na posiedzeniu w dniu 15 stycznia 1996 r. Plan rzeczowo-finansowy odnowy zabytków Krakowa na '96 r. nie uwzględniał dotacji na zabytkową Kopalnię Soli w Wieliczce.

Dofinansowanie Kopalni ze środków Narodowego Funduszu w latach poprzednich uzasadnione było awarią wodną w Kopalni, natomiast dalsza pomoc okazała się niemożliwa, gdyż jest sprzeczna z Ustawą o NFRZK z 1985 r. (sprawa podnoszona przez kontrolę NIK).

Wobec zaprzestania finansowania z NFRZK prac konserwatorskich i w konsekwencji wycofania się przedstawicieli Kopalni z prac w Komisji Ochrony Kopalni i Miasta Wieliczki, pozostali jej członkowie podjęli decyzję o zawieszeniu działalności tej Komisji, wyrażając natomiast chęć dalszej współpracy ze Społecznym Komitetem. SKOZK uznał pracę Komisji za zakończoną.

Przewodniczący SKOZK — prof. Tadeusz Chrzanowski wystosował podziękowanie wszystkim członkom Komisji Ochrony Zabytkowej Kopalni Soli i Miasta Wieliczki za wieloletni udział w pracach Komisji i troskę o zachowanie bezcennych wartości, jakie stanowi zabytkowa Kopalnia Soli.

Przewodniczący wystosował również pismo informujące o zaistniałej sytuacji Pana Ministra Przemysłu i Handlu — Klemensa Ścierańskiego.

Wiceprzewodniczący
Społecznego Komitetu

/-/ mgr Bogusław Krasnowolski

Kraków, 14.01.1997 r.